

IZGOVOR (Pronunciació)

SAMOGLASNICI (VOCALS)

Nota: la negreta indica el lloc de l'accent.

A	E	I	O	U
aleja	esej	igra	ogledalo	ulica
abeceda	ekvator	imenica	oklop	ulaz
ajkula	etika	istina	otac	ukras
amidža	etar	izlazak	orijent	usna

SUGLASNICI (CONSONANTS)

B, P, D, T, G, K

B	obala	beba	hljeb	slab
P	piti	kap	put	pjesma
D	dan	voda	dati	sada
T	tvrđava	pet	kaput	dijete
G	glava	glas	pogled	ogledalo
K	ko	kad	sok	znak

S, Z, Š, Ž, F, H

S	sestra	nos	mjesto	autobus
Z	zvijezda	poziv	zlato	izlaz
Š	Bošnjak	škola	šešir	pošta
Ž	život	žalost	laž	koža
F	fanfara	fakultet	flauta	kofer
H	sahadžija	mehko	lahko	hamal

C, Č, DŽ, Ć, Đ

C	ulica	cipele	ivica	sunce
Č	čas	početak	mač	tačka
DŽ	džep	fildžan	džak	odžak
Ć	ćilim	noć	ići	ćilibar
Đ	tuđ	riđ	smeđ	rođak

L, LJ, R, M, N, NJ, J, V

L	lice	bol	val	lijep
LJ	ljubav	zemlja	prijatelj	nedjelja
R	riba	Rim	ručak	rijeka
M	Miljacka	maj	prezime	ime

N	nebo	stan	sjena	tango
NJ	konj	panj	znanje	Njemačka
J	januar	jutro	jesen	jedan
V	voda	dva	zdravo	krov

VOKALNO R (R VOCAL)

Si la consonant r es troba entre dues consonants, té propietats de vocal i s'anomena "r vocal" (*vokalno r*)

prst
vrh
vrt
krv
hrt
brz

NAGLASAK (L'ACCENT)

Les vocals poden tenir 4 tipus d'accents, que es divideixen en llargs i curts i en ascendants i descendents.

Accent	<i>Llarg</i>	<i>Curt</i>
<i>Ascendent</i>	´	`
<i>Descendent</i>	˘	˝

- Els accents **ascendents** poden caure en **qualsevol sil·laba** d'una paraula polisil·làbica, llevat de l'**última**.

llargs

gláva, národ, krílo, vójska, kazívati, završétak

curts

život, òtac, gòra, nòga, gospòdin, govòriti

- Els accents **descendents** sempre es troben a la **primera sil·laba** de la paraula polisil·làbica. Les paraules **monosil·làbiques** accentuades sempre tenen un dels dos accents descendents.

llargs

grâd, drûg, mâjka, prâvda, pâmtiti, mlâda

curts

ďrvo, bràt, stàrac, kùca, knjìga, pŕijatelj

- Hi ha paraules **no accentuades**:
 - o les formes auxiliars dels verbs “biti” i “htjeti”
sam, si, je, ću, ćeš, će...
 - o les formes curtes dels pronoms personals
me, te, ga, ih...
 - o les partícules “li” i “ne”
 - o els adverbis (“u”, “na”..)
 - o algunes conjuncions (“i”, “a”...)

En alguns casos, l’accent passa de la paraula accentuada a la no accentuada:

ne znâm → nêznam

- En alguns casos la vocal següent a la vocal accentuada s’allarga. Això es marca amb una ratlla damunt de la vocal.

žénā, mlâdā

- Hi ha paraules que s’escriuen igual però tenen un accent diferent i també un significat diferent:

mláda	jove
mlâdā	núvia

gràd	calamarsada
grât	ciutat

lùk	ceba
lûk	arc

žèna	dona
žénā	de les dones